

paa, at det er Svinninge i Sjælland, Dværndrup er som bekendt i Fyen og Larm i Sylland. Disse 3 Steder fyldestgjøre de Betingelser, jeg tidligere tillod mig at nævne; der gaaer en Telegraphtraad igjennem dem, og der er paa alle 3 Steder ansat Postexpediturer. Da dette er Tilfældet, og vi ikke have kunnet skjønne rettere, end at de ogsaa i andre Henseende ere heldigt valgte, har Udvalget troet at kunne tiltræde det Forslag, som den høitærede Minister har stillet, og har derfor taget det Forslag, vi selv havde stillet, tilbage, idet vi agte at stemme for den høitærede Finantsministers Forslag.

Finantsministeren: Hvad de af mig til § 24 stillede Endringsforslag angaaer, da skal jeg ikke opholde mig ved dem; de ere, som allerede bemærket af den ærede Ordfører, udførligt bleve motiverede i den Skrivelse, hvormed jeg fremsendte dem til Udvalget, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale dem. Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at der i et af dem er indløbet en lille Incorrecetheit i Udvalgsbetænkningen, idet det der synes antydet, at Forslaget under c. Sp. 321—22 er taget tilbage af mig, fordi Udgiften kunde udrædes af Understøttelseskassen. Dette er ikke correct, thi alle disse Understøttelser ere foreslaaede udrede af Understøttelseskassen. Grunden, hvorfor jeg ikke har troet det nødvendigt at optage den omhandlede Understøttelse i Bevillingen, er den, at det ligger indenfor min Competence at bevilge Understøttelser af Fonden, forsaavidt de ikke overstride 100 Rd., og da den, hvorom Taleren her er, ikke gaaer ud over dette Beløb, er det ikke nødvendigt at søge Lovhjemmel derfor. Hvad de af Udvalget stillede Endringsforslag angaaer, da tiltræder jeg Forslaget under Nr. 64. Hensigten med det af mig foreslaaede Tillæg til en Contoirchef kan fuldstændigt naaes ad den Veie, Udvalget har foreslaaet, og jeg erkjender, at det har sine Fortrin, at Ministeren har fuldstændig Frihed til at kunne vælge, hvem han vil, skjøndt det i nærværende Tilfælde vil komme ud paa det Samme, da der ikke er Tale om at vælge nogen Anden end den ældste Contoirchef. — Hvad Forslaget under

Nr. 65 angaaer, da maa jeg erklære mig fuldstændig enig med den ærede Ordfører i det Princip, som ligger til Grund derfor, idet ogsaa jeg anseer det for ønskeligt, at Regnskabsperioderne ikke gjøres for lange, og at Revisionen følger saa hurtigt som muligt efter Regnskabsaflæggelsen. Jeg anseer nemlig dette for at være ikke blot i Regnskabsførernes og Statskassens, men ogsaa, som allerede bemærket af den ærede Ordfører, i Publicums, og da navnlig i de Handlendes, Interesse, idet Beregningen, hvorefter Varenes Pris sættes, let kan blive forseilet, naar de Vedkommende i længere Tid skulle være udsatte for Efterkrav fra Tolddæsenets Side. Naar jeg imidlertid har ønsket at knytte nogle Bemærkninger til dette Endringsforslag, er det, fordi jeg ikke er istand til i dette Dieblik at kunne sige, at jeg ubetinget gaaer ind paa det, saaledes som det er stillet af Udvalget. Derfor jeg blot vilde holde mig til selve Ordføringen i Forslaget, var der ikke det Mindste i veien for, at jeg kunde tage imod det, idet jeg ikke betvivler, at der under Generaldirectoratet for det indirecte Skattevæsen er Oppebørslere, for hvis Vedkommende man meget vel kunde indføre Maanedsregnskaber, og disse skulle ogsaa blive indførte paa disse Punkter, ligesom jeg ved Revisionsdepartementet for Kongeriget troer at have viist, at jeg anseer denne Forholdsregel for heldig, forsaavidt der ikke i Oppebørslernes Natur er Grunde, som tale derimod; men naar jeg seer hen til, hvorledes Forslaget er begrundet fra Udvalgets Side, og tager Hensyn til, hvorledes jeg selv har begrundet mit Forslag om de 2000 Rd., saa kan der ikke hos mig være den ringeste Tvivl om, at man ved dette Endringsforslag, trods dets Ordføring, dog nærmest har sigtet til Tolddæsenet, og jeg tilstaaer da, at jeg ikke har kunnet befrie mig for nogen Tvivl om, hvorvidt ikke Bestaffenheden af Tolddæsenets Regnskabsførelse lægger Hindringer i veien for denne Fremgangsmaade, Hindringer, der maae gjøre det ønskeligt, om just ikke at blive ved det nu Bestaaende, saa dog ikke at begrænde Regnskabstiden netop til 1 Maaned. Dengang Maanedsregnskaber bleve indførte for Amtstuenes Vedkommende, blev Spørgsmaalet ogsaa gjort til Gjenstand for